

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 15. januar 2013. god.
Br. ref.: RK342/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI75/12

Podnosilac zahteva

Faton Sefa

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, rev. br. 106/2010, od 2. maja 2012.
god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Faton Sefa, sa prebivalištem u Đakovici. Njega zastupa g. Teki Bokshi, advokat iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Republike Kosovo rev. br. 106/2010 od 2. maja 2012. god., koja je podnosiocu zahteva uručena 20. juna 2012. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda rev. br. 106/2010 od 2. maja 2012. god., kojom, su mu, navodno, povređena prava garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), i to članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46. [Zaštita imovine], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], članom 102. [Opšta načela sudskog sistema], kao i Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: "EKLJP"), i to članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i članom 1. (Zaštita imovine) Protokola 1.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (br. 03/L-121) (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 13. avgusta 2012. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. 17. avgusta 2012. god., podnosilac zahteva je dostavio ovlašćenje.
7. Predsednik Suda je 4. septembra 2012. god. odlukom br. GJR. KI-75/12 imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca. Istog dana predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI-75/12 imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Arta Rama-Hajrizi.
8. 12. oktobra 2012. god., Sud je tražio od Vrhovnog suda razjašnjenje u vezi sa njihovom presudom rev. br. 106/2010 od 2. maja 2012. Ustavni sud je tokom razmatranja zahteva primetio da kopija presude rev. br. 106/2010 sadržala neslaganje između datuma glavne rasprave, 09.04.2012, i datuma kada je objavljena presuda, 09.02.2012. To bi značilo da je presuda objavljena 2 meseca pre datuma glavne rasprave.
9. 25. oktobra 2012. god., Vrhovni sud je odgovorio Ustavnom sudu dostavljajući odluku o ispravci presude rev. br. 106/2010 gde je navedeno da tačan datum treba da bude 2. maj 2012.
10. Dana 27. novembra 2012. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Kratak opis činjenica

11. Dana 18. avgusta 2006. god., preduzeće "Hidrosistemi Radoniqi" u Đakovici (u daljem tekstu: Preduzeće) je raskinuo sa podnosiocem zahteva ugovor o radu jer navodno podnosilac zahteva nije ispunio svoje radne obaveze u skladu sa ugovorom o radu.

12. Podnosilac zahteva je 24. avgusta 2006. god. podneo zahtev za razmatranje Odboru preduzeća "Hidrosistemi Radoniji".
13. Iako ta odluka nije u podnesku niti u spisima predmeta, podnosilac zahteva tvrdi da je 25. avgusta 2006. god. disciplinska komisija potvrdila odluku preduzeća od 18. avgusta 2006. god. o raskidu ugovora o radu sa podnosiocem zahteva.
14. Dana 30. avgusta 2006. god., podnosilac zahteva se žalio na odluku disciplinske komisije generalnom direktoru preduzeća.
15. Iako ta odluka nije u podnesku niti u spisima predmeta, podnosilac zahteva tvrdi da je 21. septembra 2006. god. generalni direktor našao kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva na odluku disciplinske komisije.
16. Ni ugovor o radu podnosioca zahteva niti zapisnik disciplinske komisije nisu ni u podnesku niti u spisima predmeta.
17. Nije jasno da li je podnosilac zahteva pozvan da učestvuje u postupku pred disciplinskom komisijom.
18. Dana 8. januara 2009. god, Opštinski sud u Đakovici (presuda C. br. 172/08) je poništio odluku disciplinske komisije od 25. avgusta 2006. god. i odluku generalnog direktora od 21. septembra 2006. god. Dalje, Opštinski sud je naložio preduzeću da vrati podnosioca zahteva na njegovo radno mesto, i u slučaju da se vraćanje ne može sprovesti iz objektivnih razloga, onda podnosilac zahteva mora da se „rasporedi na radno mesto i radne zadatke u skladu sa stručnom spremom i veštinama stečenim na poslu.“ Opštinski sud je utvrdio da „razlozi za prekid se uslovljavaju na osnovu priloženih standardnih uslova zapošljavanja, i na osnovu Osnovnog zakona o radu na Kosovu“. Dalje, Opštinski sud je utvrdio da „je razmatranje izvršeno bez poziva i bez prisustvovanja zaposlenog, stoga je bilo nemoguće da on iznese svoju odbranu.“ Preduzeće je uložilo žalbu Okružnom sudu u Peći na presudu Opštinskog suda.
19. Dana 9. februara 2010. god., Okružni sud u Peći (presuda Ac. br. 176/09) je preinačio presudu Opštinskog suda od 8. januara 2009. god. i odbacio tužbeni zahtev kao neosnovan. Okružni sud u Peći je utvrdio da "[...] je materijalno pravo pogrešno primenjeno [...]", jer je raskid ugovora o radu vršen u skladu sa odredbama člana 11.2. i člana 11.4. (b), Uredbe UNMIK-a 2001/27 o Osnovnom zakonu o radu na Kosovu (u daljem tekstu: "UNMIK Uredba 2001/27"). Pored toga, Okružni sud je takođe utvrdio da su podnosiocu zahteva izrečene disciplinske mere i, pošto je podnosilac zahteva nastavio sa drugim kršenjima radnih zadataka, preduzeće u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/27 je pismeno obavestilo podnosioca zahteva i održalo sastanak u vezi sa kršenjima radnih zadataka i da su takođe objašnjeni razlozi za prekid radnog odnosa. Podnosilac zahteva je nakon toga podneo Vrhovnom sudu zahtev za reviziju presude Okružnog suda.
20. Vrhovni sud je 2. maja 2012. god. (presuda rev. br. 106/2010) odbio kao neosnovan zahtev za reviziju. Vrhovni sud je utvrdio da "*[...] je radni odnos tužioca prekinut u skladu sa postupkom utvrđenim na osnovu važećeg zakona, dakle, svaki navod u reviziji po ovom osnovu je neprihvatljiv.*"

Navodi podnosioca zahteva

21. Podnosilac zahteva tvrdi da su presude Okružnog suda u Peći i Vrhovnog suda donete povredom njegovih ustavnih prava koja su garantovana Ustavom i EKLJP-om jer su i

Okružni sud u Peći i Vrhovni sud ignorisali procesne povrede tokom disciplinskog postupka.

22. Dalje, podnosilac zahteva tvrdi da je raskid ugovora o radu podnosioca zahteva u suprotnosti sa Uredbom UNMIK-a 2001/27 jer on nije nikada imao sastanak sa preduzećem i da u odluci o prekidu radnog odnosa nikada nije tačno navedeno koje je pravne odredbe on kršio.

Ocena prihvatljivosti zahteva

23. Sud primećuje da, kako bi bio u mogućnosti da presudi po zahtevu podnosioca zahteva, prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom, i preciznije određeni Zakonom i Poslovníkom o radu.
24. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona koji predviđa da: “ *Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori* ”
25. Dalje, Sud se takođe poziva na pravilo 36. (1.c) Poslovníka o radu, koje određuje da: “(1) *Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.*”
26. U vezi s tim, Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili u zakonu (zakonitost) koje je navodno počinio Vrhovni sud, osim i samo ako su povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Dakle, na Sudu nije da postupi kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donesene od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [Ge], br. 30544/96, § 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-1).
27. Sud može samo razmotriti da li su dokazi predstavljeni na način, kao i postupak uopšte, gledajući u celosti, izvršen na takav način da je podnosilac zahteva imao pravičan sudski proces (vidite, među ostalim navodima, izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, App. br 13071187, usvojen 10. jula 1991. god.).
28. U stvari, na osnovu dokumenata koje je dostavio podnosilac zahteva, Sud smatra da podnosilac zahteva nije podneo ni jedan dokaz koji bi pokazao da li je bio pozvan da učestvuje u disciplinskom postupku ili ne i da li je Vrhovni sud ignorisao tu činjenicu ili ne. Prosto neslaganje sa presudom zajedno sa nabrojanjem nekoliko ustavnih odredaba nije dovoljno da se izgradi slučaj o ustavnoj povredi.
29. Sledstveno, Sud nalazi da podnosilac zahteva ne ispunjava uslove za prihvatljivost kao što se predviđa članom 48. Zakona i pravilom 36. (1.c) Poslovníka o radu i stoga zahtev je očigledno neosnovan i treba da se odbaci kao neprihvatljiv (*vidi rešenje o neprihvatljivosti, slučaj br. KI 13/09, Sevdail Avdyli protiv presude Vrhovnog suda A. br. 533/2006 od 11. septembra 2006. i presude Vrhovnog suda A. br. 533/2006 od 2. decembra 2006. God., 17. jun 2010. god.*).

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36. stavom 1. tačkom c i pravilom 56. stavom 2. Poslovnika o radu, dana 27. novembra 2012. god., jednoglasno,

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i biće objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani